

(Кераца съпр. на
деспотъ Срацимира,
вж. стр. 256)

<i>Иванъ Александъръ е)</i>		Елена	Иванъ Асенъ Комнинъ	Дъщеря
съпр. 1. Теодора, дъщ. на Басараба, калуг. Теофана.		съпруга на царъ Душана	съпр. Ана деспотка	Н. ж)
2. Теодора еврейката				
1. Мих. Асенъ † Ив. Асенъ IV до 1355 г. съпр. Мария — дъщ. на Андроника III (1337) з)		1. <i>Ив. Срацимиръ</i> съпр. сестрата на воеводата Владиславъ и)	2. <i>Ив. Шишманъ III</i> съпр. 1. Мария г) 2. дъщерята на Лазара	Дъщери: Тамара г) съпр. на Мурадъ I. 2) Мария съпр. на Андроника Десислава г)
Константинъ † 1422.	Дорослава или Доротея † преди 1382 г., съпр. на Стефанъ Твърдко к)		Александъръ (мохамеданинъ)	Фружинъ Кераца г)

а) Михаилъ Шишманъ въ сръб. грамота отъ 1330, Mikl., Mon. Serb. 100 Кантакузинъ го счита погрѣшно за синъ на Срацимира; б) Данаилъ, 199; в) Кантакузинъ, Stritter 850; г) Въ евангелието отъ времето на Александра (сега въ колекцията на лордъ Zouch въ Лондонъ) е даденъ образътъ на деспотъ Константина и съпругата му „Керафама“; султанътъ може да е вече вториятъ съпругъ на Тамара. Поменикътъ у Раковски. Асенъ, 52; д) Данаилъ 193, Кантак. I, 464; Душановиятъ законникъ изд. Novaković, XXIII; е) Александъръ нетій (sororis filius) Цамблакъ, Гласникъ XI, 75. Споредъ Кант. и Григ. ἀδελφιδούς на Михаила. Баща на Стратимира у Кантак. (Stritter, 842); ж) Gregoras III, 148. Кантак. у Stritter, 341; з) Gregor. III, 557. Irene; и) Kykulević, Leptir (Zagreb, 1859), 270; к) Рачки, Rad III, 109. Ljubić, Opis. jug. novaca, 206.

¹⁰ Договорътъ отъ 17 августъ 1355 г., Miklosich et Müller, Acta, patr. I, Раковски, Асенъ, 101. Тамъ тя е наречена Кираца, Григора, III, 557 я нарича Мария. Въ Поменика е просто Василиса (Βασίλισσα).

¹¹ Виз. хрон. (Sitzber. der. Wien. Ak. IX, 392). Въ турскитѣ извори (Zinkeisen, I, 215) — 1359 г., впрочемъ, тѣ въобще се отклоняватъ твърде отъ другитѣ по-свѣрменни и по-достоверни известия.

¹² Zinkeisen, I, 217 и сл.

¹³ Захариевъ (вж. стр. 37), 54, 66, 75.

¹⁴ Вж. гл. XXVII.

¹⁵ Издадена отъ Григоровичъ, О Сербіи, приложение (ржкописъ отъ 1620 г.).

¹⁶ Григоровичъ е поправилъ годината на 1365.

¹⁷ Nic. Gregoras ed. Bonn III, 557.